

ROCA DE SANT CUGAT

Integral Puerta de la Roca (6a/190m)

Primera:

A.G.Picazo, R.Samarra, C.Bausà i S.Parcerises
(1989-1990)

Material:

8 cintes exprés, joc de friends

- ◁ clau
- * expansió
- ∅ pont de roca

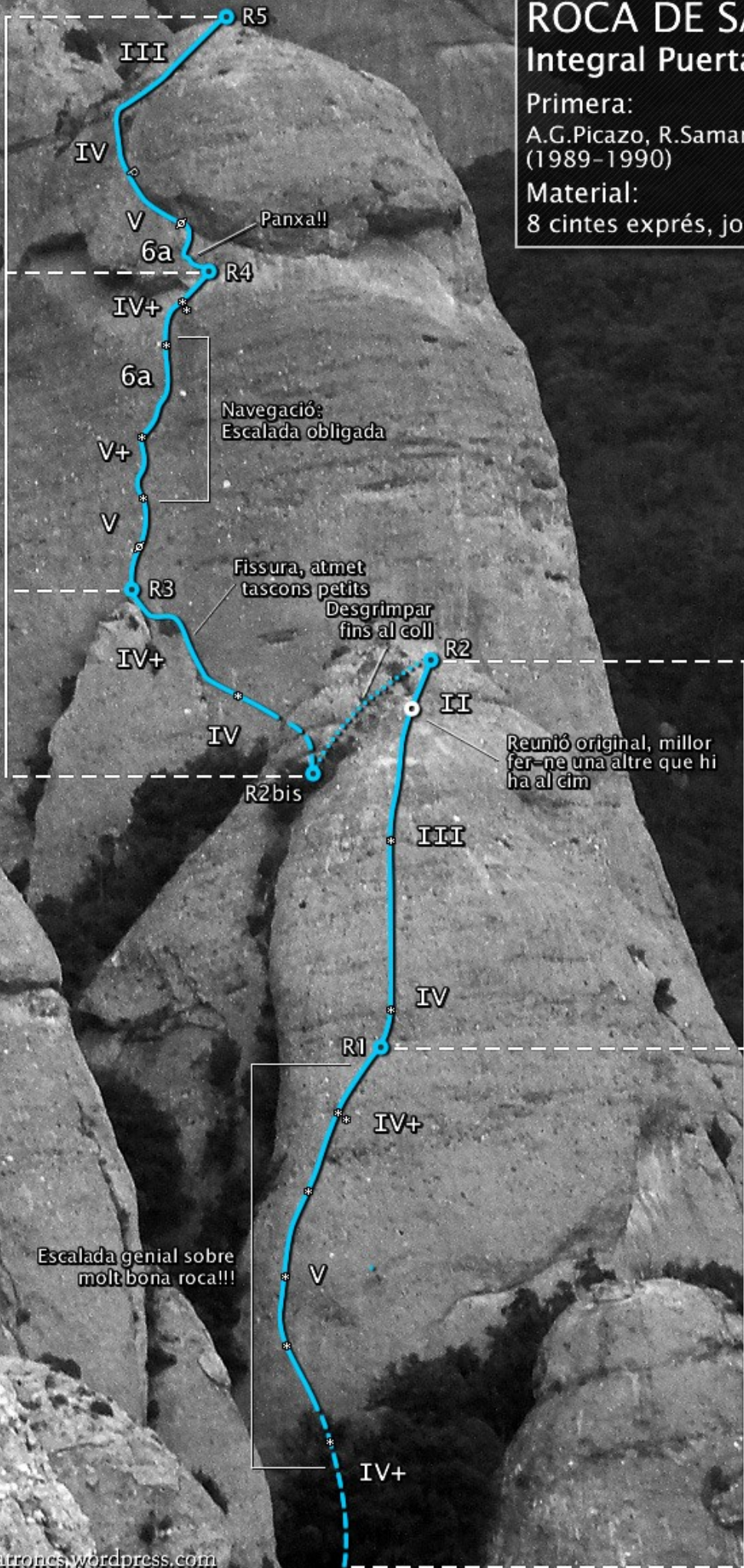
40m

35m

30m

45m

40m

Escalada genial sobre molt bona roca!!!

La Integral Puerta de la Roca és un d'aquells itineraris que per excepcionals s'han d'assaborir amb calma, degustant cada una de les tirades, desvetllant cada un dels moviments que ens permetran navegar amb naturalitat per aquests deliciosos murs d'aspres còdols i bons forats. Amb les assegurances justes (encara que més de les que tenia quan va ser oberta) l'escalada esdevé obligada i fins i tot un xic exposada en algun punt, tot i que si som hàbils sempre podem reforçar els llargs llaçant merlets o aprofitant algun dels molts forats que anem trobant per col·locar-hi friends, encastadors o tricams. En definitiva, una escalada de primera categoria amb un sabor força especial.

- Via: Integral Puerta de la Roca
- Zona: Montserrat – La Plantació
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 190 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via pràcticament equipada amb parabolts
- Material: 8 cintes exprés. Ens anirà molt bé un joc de friends fins al número 2 de Camalot, alguna baga per llaçar merlets i tascons més aviat petits.
- Orientació: Sud-oest
- Valoració: *****

Aproximació:

Des de l'aparcament del Clot de la Mònica, prenem el corriol que puja cap a Sant Joan (marques blaves). El seguim, deixant la Pastereta enrere fins que guanyem un collet. En aquest punt prenem el corriol de l'esquerra (marques grogues i blanques). El seguim fins que un cop passat un torrent trobem unes fites a mà dreta que ens marquen un nou corriol. Seguim pel corriol que mena a una canal equipada amb esglaons metàl·lics. Un cop superats els esglaons remuntem en tendència a l'esquerra (fites) deixant la canal a la nostra dreta (Canal dels Llorers) que continua amunt. Seguim pujant i passem pel peu de la [via Infinity](#), pugem una mica més i a l'altra banda de la canal trobarem la base de la Roca de Sant Martí, on es troba l'inici de la via (parabolt visible a uns sis o set metres del terra).

L1(V)

El peu de via és ombrívol i per tant, com és tant habitual a Montserrat, els primers metres tenen aquell aspecte molsós que tant poc ens agrada als escaladors; de seguida però, la roca millora, convertint l'escalada en una preciosa navegació per una placa extraordinària, farcida de forats i de còdols cantelluts, tota una delícia que no pot deixar indiferent als amants de l'escalada més montserratina. A mitja tirada, trobarem el pas clau, quan la paret es posa realment vertical, però de nou, la roca és generosa i ens regala bones preses per progressar sense sobresalts. Les assegurances, com en tota la via, es troben força espaiades i han estat substituïdes per parabolts. Poc abans d'arribar a la reunió trobarem un espit i un parabolt junts, continueu uns metres més donat que no són la reunió. 40 metres, 5 expansions.

L2(IV)

El segon llarg s'inicia dret, però de seguida es va ajaiant fins convertir-se en una grimpada per guanyar el cim de la Roca de Sant Martí. Abans del cim trobarem la reunió original, però si seguim uns metres podrem fer-la al mateix cim aprofitant la darrera reunió de la "Magical Mystery Tour". 45 metres i dos assegurances més la reunió opcional.

L3(IV+)

Un cop al cim de la Roca de Sant Martí des-grimpem pel vessant nord (III) fins al coll que formen aquesta amb la Roca de Sant Cugat. Al mateix coll s'inicia la tercera tirada de la Integral. Sortim recte amunt, per al cap d'uns metres obliquar cap a l'esquerra per anar a atènyer un petit diedre evident (pel camí trobarem l'única expansió de la tirada). Un cop al diedre ens podrem protegir amb tascons petits o algun alien. Ens enfilem pel diedre, i un cop sobre la llastra flanquegem cap a l'esquerra (roca delicada) fins atènyer la tercera reunió. 30 metres i un parabolts.

L4(6a)

Sens dubte el llarg estrella de la via. L'escalada es desenvolupa per una placa genial, que lenta però inexorablement es va posant dreta fins que arribem a la segona expansió. D'aquesta a la tercera és el tram clau, on haurem de decidir per on tirem i fer un bon cop de gas. Nosaltres vam tirar un xic cap a la dreta, per de seguida seguir amunt uns pocs metres per terreny molt vertical que va afluixant a mida que ens apropem a la tercera expansió. A partir d'aquest punt, ja per terreny més fàcil anem cap a la dreta a buscar la reunió. En aquest darrers metres la roca es torna un xic delicada. Abans d'arribar a la reunió trobarem un parabolts al costat d'un espit, hem de continuar cap a la dreta fins la role. 35 metres, un pont de roca i 4 expansions.

L5(6a)

Sortim just per l'esquerra de la reunió, per atacar un desplom (hi ha un forat molt bo per un friend que ens protegirà el pas) Hem de bloquejar per pujar peus i fer una bona tibada que ens arribant a un parell de preses salvadores que ens facilitaran sortir del pas. Un cop fet quedarem sobre un relleix, que ens permet recuperar forces. Flanquegem cap a la dreta per anar a buscar una fissura on trobarem un pont de roca i seguim amunt. A la part final de la fissura trobarem un clau. Ara només restaran uns metres fàcils fins al cim, on farem la reunió aprofitant una alzina. 40 metres, un pont de roca i un clau.

Descens:

Fem un curt ràpel pel vessant nord (instal·lació) que ens mena al coll entre la Roca de Sant Cugat i l'Agulla de Jaume Mata. Seguim en direcció nord flanquejant l'Agulla Jaume Mata pel seu vessant oest fins que arribem a un nou coll entre l'Agulla J.M. i la Mamella. En comptes de baixar per la canal força embardissada flanquegem per la falda rocosa de la Mamella fins arribar a la canal principal. Descendim per aquesta canal fins passar pel peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Primer llarg genial, sobre molt bona roca, on hem de navegar per trobar les assegurances sempre cercant el més fàcil.

- Tercer llarg de primera categoria, s'ha de donar la talla i no pensar-s'ho gaire.
- El desplom del darrer llarg: atlètic.

El que no m'ha agradat tant:

- Tot i que la roca hi és genial, amb molts cantells i forats, hi ha punts on aquesta es discreta (nosaltres vam fer baixar un còdol mida capsa de sabates), així que no ens hem de confiar.

Tot i el grau aparentment moderat la via resulta exigent en quan a l'exposició.